

BANDA

30 DE DESEMBRE
SALA 1 PAU CASALS

L'ÒPERA I LES
SEVES TRAGÈDIES
CONCERT DE CAP D'ANY

MIREN DE MIGUEL
JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA
BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

PROGRAMA

08

PROGRAMA DE MÀ

COM SER SOPRANO I NO MORIR EN LINTENT

GIUSEPPE VERDI

(Roncole, Itàlia 1813 – Milà 1901)

UN BALLO IN MASCHERA

Preludi acte 2n de l'òpera

(1859) – 3' – Arranjament de **Franco Cesarini**

AVE MARIA

de l'òpera *Otello*

(1887) – 5' – Arranjament de **Jos van de Braak**

ANTONIO VIVALDI

(Venècia 1678 – Viena 1741)

SPOSA SON DISPREZZATTA

Ària de l'òpera *Bajazet*

(1735) – 6'

GIACOMO PUCCINI
(Lucca, Itàlia 1858 – Brusel·les 1924)

QUANDO ME'N VO

Ària de Musetta de l'òpera *La Bohème*

(1896) – 3' – Arranjament de **Douglas McLain**

UN BEL DÌ VEDREMO

Ària de l'òpera *Madama Butterfly*

(1904) – 4' – Arranjament de **Roger Niese**

VISSI D'ARTE

Ària de l'òpera *Tosca*

(1900) – 4' – Arranjament de **Jos van de Braak**

RICHARD WAGNER
(Leipzig 1823 – Venècia 1883)

PROCESSÓ D'ELSA A LA CATEDRAL

de l'òpera *Lohengrin*

(1850) – 5' – Arranjament de **Franco Cesarini**

GIUSEPPE VERDI

ADDIO DEL PASSATO

Ària de l'òpera *La Traviata*

(1853) – 3' – Arranjament de **Jos van de Braak**

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL
(Halle, Alemanya 1685 – Londres 1759)

PIANGERÒ LA SORTE MIA

Ària de l'òpera *Giulio Cesare*

(1724) – 3'

GEORGES BIZET

(París 1838 – Bougival 1875)

L'AMOUR EST UN OISSEAU REBELLE

Havanera de l'òpera *Carmen*

(1875) – 4' – Arranjament de **Jos van de Braak**

LEONARD BERNSTEIN

(Massachusetts 1918 – Nova York 1990)

GLITTER AND BE GAY

Ària de l'opereta *Candide*

(1956) – 5' – Arranjament d'**Steven Walker**

CLAUDE-MICHEL SCHÖNBERG

(Vannes, França 1944)

I DREAMED A DREAM

del musical *Les Misérables*

(1980) – 4' – Arranjament de **Michael Brown**

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

MIREN DE MIGUEL, SOPRANO

JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA, DIRECCIÓ

CLARINETS Àngel Errea, concertino / José Miguel Micó, solista / Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Eduard Betes / Valeria Conti / Joan Estellés / Victòria González / Montserrat Margalef / Manuel Martínez / Javier Olmeda / José Joaquín Sánchez / Antonio Santos / Joan Tormo / Javier Vilaplana, requint / Martí Guasteví, clarinet alt / José Vicente Montesinos, clarinet baix
SAXÒFONS Maurici Esteller, alt / Dani Molina, alt solista / Marta Romero, alt / Armand Franco, tenor / José Jaime Rivera, tenor / Joan Soler, baríton
FLAUTES Manuel Reyes, solista / Paula Martínez / Josep Maria Llorens, flautí
OBOÈS Pilar Bosque, solista / David Perpiñán / Carla Suárez, corn anglès
FAGOTS Daniel Ortuño, solista / Xavier Cervera
TROMPES Oleguer Bertran, solista / Manuel Montesinos / Josep Miquel Rozalén / Claudia Cobos* / Jordi Guasp*
TROMPETES I FISCORNS Maurici Albàs / Santiago Gozálbez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador / Susana Marco*
TROMBONS Emilio Almenar / Francesc Ivars / Héctor Penades / Francisco Palacios, baix
BOMBARDINS Rubén Zuriaga, solista / David Pantín
TUBES Antonio Chelvi, solista / Francisco Javier Molina
CONTRABAIXOS Enric Boixadós / Antoni Cubedo
TIMBALES Ferran Carceller, solista
PERCUSSIÓ Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol / Alejandro Llorens / Mario Garcia*
ARPA Laura Boschetti*

DIRECTOR TÈCNIC Joan Xicola

COORDINADORA EXECUTIVA Susanna Gamisel

ENCARREGAT DE LA BANDA Josep Miquel Rozalén

ARXIVER Àlex Fernández

SERVEIS AUXILIARS Airun Serveis Culturals

* Col·laborador

COMENTARI

per **Jaume Radigales**

Efectivament, òpera i tragèdia van molt de bracet. I és que amor i mort són dos temes que han alimentat durant més de quatre-cents anys d'història algunes de les òperes més importants i esdevingudes immortals. Tot i amb això, la comèdia també ha tret sovint el nas per recordar-nos allò que es canta al final del *Falstaff* de Verdi: «Tutto nel mondo e burla». I fins i tot alguns compositors han fet genial mofa de les convencions operístiques, com el gran Leonard Bernstein en l'ària més cèlebre de *Candide*: “Glitter and be gay”.

A més d'aquesta peça, escrita per a soprano lleugera, la vetllada d'avui ens proposa un viatge per aquells dos pols, amor i mort, de la mà d'alguns compositors i de les àries més singulars. I en contextos, espais i èpoques contrastats, tot i que París serà el marc de fons de *La bohème*, mentre Musetta canta el seu vals al Café Momus, o dels somnis de Fantine a *Les misérables*.

Sentirem Desdèmona com resa una sentida pregària adreçada a la Verge Maria abans de morir assassinada pel seu marit Otello, que l'estrangularà a la seva alcova. Més violència de gènere: *Carmen*. Tot i així, la gitana cigarrera immortalitzada per la ploma de Georges Bizet ja ens ha avisat al principi que ella practica l'amor lliure, perquè l'amor és com un ocell rebel que ningú pot engabiar.

Assistirem a les reflexions de Tosca, personatge protagonista de la immortal òpera de Puccini i que és, de fet, una cantant, la qual confessa haver viscut sempre de l'art i de l'amor, davant de les lascives propostes del baró Scarpia.

També ens endinsarem en els secrets de l'òpera barroca de Händel i Vivaldi, amb personatges que canten la seva serena tristor davant del desengany amorós (una altra manera de morir). El mateix desengany amb què toparà Cio-Cio San, la *butterfly*, després que la molt ingènua canti un utòpic “Un bel di vedremo”, de nou fruit de la ploma mestra del senyor del melodrama que va ser Puccini.

I més Verdi, amb una *traviata*, una perduda per la seva condició de prostituta que, al llit de mort, evoca un passat que ja mai més tornarà. Per cert, un personatge que morirà tossint i escopint sang per la tisi que l'assetja des dels primers compassos de l'òpera. I aquí és on topem amb una de les grans contradiccions de l'òpera que, no obstant això, la fan gran com a gènere artístic: com pot, una persona malalta de tisi, morir cantant? Violeta Valéry ho farà al tercer acte de *La traviata*. I nosaltres, espectadors babaus, plorarem d'emoció perquè ens haurem cregut aquesta gran mentida. Visca l'òpera!

JADOR

INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES ESCÉNICAS
Y DE LA MÚSICA

